394R0231

N:o L 30/2 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* 3.2.94

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 231/94,

annettu 24 päivänä tammikuuta 1994,

tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun asetuksen (ETY) N:o 1765/92 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon([3]),

sekä katsoo, että

asetuksella (ETY) N:o 1765/92([4]) käyttöön otetun tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmän täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden kuuluu laatia aluejakosuunnitelmia objektiivisten perusteiden pohjalta; näihin suunnitelmiin sovellettavia perusteita olisi muutettava, jotta jäsenvaltiot saisivat suuremman toimenpidemarginaalin, kuitenkin niin että noudatetaan täysin aiempia keskisatoja,

tästä suuremmasta toimenpidemarginaalista aiheutuvien vaarojen vuoksi olisi annettava erityisiä säännöksiä tapauksista, joissa jäsenvaltio päättää vahvistaa perusalojen tuotantoalueista poikkeavat tuotantoalueet varmistaakseen, että aiempia satoja noudatetaan käytännössä,

kasteltujen ja kastelemattomien alojen satojen erottelu voidaan hyväksyä, jos kasteltujen alojen kokonaismäärä ei kasva; tämä tavoite voidaan saavuttaa ottamalla käyttöön tuotantoalueen, joka voi hyötyä hyvitysmaksuista kastelluista aloista saadun sadon perusteella, valitsema enimmäisala; jäsenvaltiot voivat myös rajoittaa tällaisista maksuista saadun hyödyn yhteen ainoaan öljysiementen satoon; jäsenvaltiot voivat enimmäisalan asemesta myöntää hyvitysmaksuja kastelluista viljelmistä erillään olevien perusalojen järjestelmän mukaisesti,

tehokkuuden vuoksi kesannoinnin on perustuttava vuorotteluun; tämän asetuksen soveltamiseksi olisi vahvistettava erityinen vuorottelun määritelmä; sen varmistamiseksi, että kesannointijärjestelmä mukautetaan paremmin maatalouden vaatimuksiin, olisi säädettävä muista kesannointimuodoista, kuten kiinteästä kesannoinnista, vuorokesannoinnin ja kiinteän kesannoinnin yhdistelmästä (sekakesannointi) sekä vuorokesannoinnista, joka perustuu muuhun jaksollisuuteen kuin 15-prosenttiselle vuorokesannoinnille säädettyyn jaksollisuuteen; saman tehokkuuden varmistamiseksi muuta kesannointia kuin 15-prosenttista vuorokesannointia sovellettaessa olisi säädettävä näille muille kesannointimuodoille osuus, joka on suurempi kuin 15 prosenttia,

kesannointikorvauksia olisi suurennettava,

tietyissä tapauksissa tuottajat voisivat olla kiinnostuneita kesannoimaan tilastaan suuremman osan kuin heidän kesannointivelvollisuuteensa kuuluu; tällainen mahdollisuus voidaan hyväksyä; tässä suhteessa on annettava erityisiä säännöksiä maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91([5]) mukaisesti kesannoitujen maiden huomioon ottamiseksi; olisi hyväksyttävä, että jäsenvaltioiden ei tarvitse käyttää tätä mahdollisuutta, jos niiden maatalouden erityisvaatimukset niin edellyttävät,

voi tulla tilanteita, joissa kesannointivaatimusten siirto mahdollistaisi järkiperäisemmän maankäyttöpolitiikan soveltamisen ja ympäristötavoitteiden paremman käsittelemisen; sen todellisen vaaran vuoksi, että kesannointien tehokkuus vähenisi, tällaiset siirrot olisi tehtävä hyvin harkitsevaisesti niin, että taataan, että kesannointijärjestelmien tehokkuus ei kärsi,

joustavuuden takia siirtoja olisi helpotettava, mutta ne olisi kuitenkin ympäristösyistä rajoitettava välittömään lähistöön tai tiettyjen alueiden sisäpuolelle; kyseisten viljelijöiden mahdollisten tuottavuuserojen tasoittamiseksi olisi kuitenkin säädettävä korkeamman kesannointiosuuden soveltamisesta; lisäksi olisi annettava jäsenvaltioille mahdollisuus olla hyväksymättä siirtoja alueellaan,

asetuksen (ETY) N:o 1765/92 9 artiklassa määritellään hyvitysmaksuihin oikeutetut alueet; sellaisten tilanteiden huomioon ottamiseksi, jotka voisivat johtaa liian rajoittaviin seurauksiin, on tarpeen sallia tämän artiklan tietyt poikkeukset, joita jäsenvaltiot voisivat hoitaa erityistilanteensa vuoksi; poikkeusten soveltaminen voi kuitenkin johtaa asetuksella (ETY) N:o 1765/92 säädetyn järjestelmän tehokkuuden heikkenemiseen; tämän vaaran lieventämiseksi olisi säädettävä riittävistä toimenpiteistä, joilla voidaan tapauksen mukaan säilyttää muuttumattomana korvaukseen

([1]) EYVL N:o C 265, 30.9.1993, s. 4
([2]) EYVL N:o C 315, 22.11.1993
([3]) EYVL N:o C 352, 30.12.1993, s. 41
([4]) EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 12. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 152/93 (EYVL N:o L 154, 25.6.1993, s. 19)
([5]) EYVL N:o L 218, 6.8.1991, s. 1

oikeutettujen alueiden kokonaismäärä tai välttää kyseisen määrän huomattava kasvu,

peltokasveista, erityisesti durumvehnästä ja auringonkukasta, saatujen tuotteiden laatua voitaisiin parantaa käyttämällä varmennettuja siemeniä; tähän tavoitteeseen voidaan päästä asettamalla tällaisten siemenien käyttö hyvitysmaksujen myöntämisen edellytykseksi, ja

tiettyjen maataloustuotteiden teollisuuskäytön helpottamiseksi olisi säädettävä mahdollisuudesta viljellä tiettyjä peltokasveja kesannoidulla maalla tarvittaessa ilman korvausta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 1765/92 seuraavasti.

1) Lisätään 2 artiklan 6 kohtaan toinen alakohta seuraavasti:

"Tämän kohdan soveltamisessa ei oteta huomioon alueita, joihin sovelletaan erityistä kesannointia edeltävän alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti."

2) Korvataan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"*3 artikla*

1 Hyvitysmaksun maksamisessa käytettävien keskisatojen vahvistamiseksi jokaisen jäsenvaltion on laadittava aluejakosuunnitelma, johon on merkitty asiaankuuluvat ja objektiiviset perusteet eri tuotantoalueiden määrittämiseksi, jotta saataisiin mahdollisuuksien mukaan erillisiä, yhtenäisiä alueita.

Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden on aluejakosuunnitelmia laatiessaan otettava huomioon erityiset tilanteet. Ne voivat erityisesti mukauttaa keskisadot, jotta tuotantoalueiden väliset mahdolliset rakenne-erot otettaisiin huomioon.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi aluejakosuunnitelmissaan soveltaa maissiin eri satolukua kuin muihin viljoihin.

— Jos maissin sato on suurempi kuin muiden viljojen sato, 2 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu alueellinen tai yksittäinen perusala on vahvistettava maissille erikseen, ja sen on käsitettävä alueellisen perusalan tapauksessa yksi tai useampi maissintuotantoalue jäsenvaltion valinnan mukaan.

  Jäsenvaltiot voivat myös kyseisillä alueilla vahvistaa alueellisia tai yksittäisiä perusalueita erikseen muille peltokasveille kuin maissille. Tässä tapauksessa, jos maissin perusalaa ei saavuteta markkinointivuoden aikana, jäljelle jäänyt hehtaarimäärä myönnetään tämän saman markkinointivuoden osalta muiden peltokasvien kuin maissin vastaaville perusaloille.

— Jos maissin sato on muiden viljojen satoa pienempi tai sen suuruinen, perusala voidaan myös vahvistaa erikseen maissille edeltävän luetelmakohdan mukaisesti. Tässä tapauksessa, jos jäsenvaltio päättää vahvistaa perusalan "muille peltokasveille kuin maissille":

  — jos maissin perusalaa ei saavuteta markkinointivuoden aikana, jäljelle jäänyt hehtaarimäärä voidaan myöntää tämän saman markkinointivuoden osalta muiden peltokasvien vastaaville perusaloille,

  — jos muiden peltokasvien kuin maissin perusalaa ei saavuteta markkinointivuoden aikana, jäljelle jäänyt hehtaarimäärä voidaan myöntää tämän saman markkinointivuoden osalta kyseiselle maissin perusalalle.

Jos nämä perusalat ylitetään, sovelletaan 2 artiklan 6 kohtaa.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi aluejakosuunnitelmissaan säätää satoja, jotka ovat erilaisia kastelluille viljelyaloille ja kuiville viljelyaloille. Kastellun sadon perusteella tehtävät hyvitysmaksut myönnetään aluejakosuunnitelmassa määritellyn tuotantoalueen vahvistamaan ylärajaan asti. Tämä yläraja vastaa vuosina 1989–1991 aikana peltokasvisatoa varten kasteltujen alojen keskiarvoa. Tähän ylärajaan voidaan lisätä äskettäin kastellut alat, jotka on varattu samoille peltokasveille ja joista on vahvistettu, että investointeja on alettu toteuttaa ennen 1 päivää elokuuta 1992.

Jos kasteltua osuutta koskevat tukihakemukset varten ylittävät ylärajan, hyvitysmaksuista vähennetään määrä, joka on 1,5 kertaa kyseisen markkinointivuoden aikana todettu ylityksen määrä. Jos ylitys kuitenkin on vähintään 10 prosenttia, kasteltuihin viljelmiin käytettävä sato on saman alueen kastelemattomiin viljelmiin sovellettava määrä.

Tässä artiklassa tarkoitetun ylärajajärjestelmän asemesta jäsenvaltiot voivat myöntää kastellun sadon perusteella hyvitysmaksuja kastelluille viljelyaloille vahvistettujen erillisten perusalueiden järjestelmän mukaisesti.

Tässä tapauksessa kasteltu perusalue vahvistetaan edellä tarkoitetun ylärajan vahvistamista varten säädettyjen sääntöjen mukaan, kuitenkin niin, että kyseisen jäsenvaltion perusalojen kokonaismäärä ei kasva.

Jos nämä alat ylitetään, sovelletaan 2 artiklan 6 kohtaa.

Aluejakosuunnitelman on kaikissa tapauksissa varmistettava, että noudatetaan kyseisen jäsenvaltion keskisatoa, joka on vahvistettu 2 kohdassa tarkoitetulle jaksolle ja kyseisessä kohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaan."

3) Korvataan 3 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Jos jäsenvaltio päättää käsitellä:

— maissia muista viljoista erillään, viljojen keskisato, jota ei saa muuttaa, on jaettava pelkän maissin ja muiden viljojen kesken,

— kasteltuja viljelyaloja kastelemattomista viljelyaloista erillään, vastaava keskisato, jota ei saa muuttaa, on jaettava näiden kahden viljelyalaluokan kesken.

Jäsenvaltiot saavat rajoittaa tietyllä alueella oikeuden kasteltujen alueiden hyvitysmaksuihin yhteen ainoaan öljysiemenviljelmään. Tässä tapauksessa tällä alueella on vahvistettava erityinen yläraja kyseiselle viljelmälle ja on sovellettava ylärajoille säädettyjä sääntöjä."

4) Täydennetään 3 artiklaa alakohdalla seuraavasti:

"6 Jos jäsenvaltio 1 kohtaa soveltaessaan päättää vahvistaa tuotantoalueita, joiden rajat eivät vastaa alueellisten perusalojen rajoja, jäsenvaltion on toimitettava komissiolle luettelo kaikista tukihakemuksista ja niihin liittyvistä sadoista. Jos näistä tiedoista ilmenee, että jäsenvaltion osalta 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuonna 1993 sovellettavasta aluejakosuunnitelmasta seuraava keskisato ylitetään, kaikkia tässä jäsenvaltiossa maksettavia hyvitysmaksuja alennetaan suhteessa todettuun ylitykseen. Tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta, jos määrä, jolle tukihakemukset on tehty, ei ylitä jäsenvaltion kaikkien perusalojen sadosta seuraavaa määrää edellä tarkoitetun keskisadon verran.

Jäsenvaltiot voivat valita, että he toteavat jokaisen perusalueen osalta, onko sen keskisato mahdollisesti ylittynyt. Tässä tapauksessa tässä kohdassa tarkoitettuja säännöksiä on sovellettava kullakin kyseisellä perusalueella maksettaviin hyvitysmaksuihin."

5) Korvataan 7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Vuoroviljelyyn perustuvan kesannoinnin velvoite on 15 prosenttia markkinointivuodesta 1993/1994 lähtien. Tässä asetuksessa tarkoitettu vuoroviljely määritellään asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Kaikki muut kesannointimuodot kuin edellä tarkoitettu suoritetaan vuoroviljelyyn perustuvan kesannoinnin osuuden mukaan, johon on lisätty 5 prosenttia. Asetuksessa (ETY) N:o 1541/93 tarkoitetuissa tapauksissa hyväksytään osuus, johon on lisätty ainoastaan kolme prosenttia."

6) Korvataan 7 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5 Korvaus kesannointivelvoitteesta vahvistetaan määräksi, joka on 57 ecua kerrottuna aluejakosuunnitelmassa lasketulla viljojen keskisadolla. Tämä korvaus maksetaan 1 kohdassa osoitetun velvoitteen täyttämiseen vaadittavalle hehtaarimäärälle. Portugalin kohdalla korvauksessa otetaan huomioon asetuksella (ETY) N:o 3653/90 säädetty tukijärjestelmä."

7) Poistetaan 7 artiklasta 6 kohta ja lisätään siihen kohdat seuraavasti:

"6 Tuottajat voivat saada 5 kohdassa säädetyn korvauksen kesannoinnista, joka ylittää heidän velvoitteensa ja jonka tarkoituksena on hallita paremmin tuotantoa. Tässä tapauksessa kesannointiala ei voi ylittää peltokasveille varattua alaa, jolle hyvitysmaksua haetaan. Tässä tarkoituksessa 2 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua erityistä kesantoa pidetään peltokasveille varattuna alana, jolle hyvitysmaksua haetaan. Jäsenvaltiot voivat säätää pienemmästä kesannoinnin rajasta ottaakseen huomioon maataloutensa erityisvaatimukset, kuten ympäristönsuojelun tai vaaran, että maanviljely vähenisi liiallisesti tietyillä alueilla.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa sanotaan, tuottajat, jotka ovat asetuksen (ETY) N:o 2328/91 mukaisesti kesannoineet suuremman alueen kuin alueen, jolla he aikovat viljellä korvaukseen oikeutettuja peltokasveja, ja jotka eivät ole aloittaneet näiden alueiden saattamista uudelleen viljeltäväksi, voivat 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun sitoumusjakson päättyessä jatkaa uuden 60 kuukauden jakson ajan niiden alueiden kesannointia, jotka he olivat jo kesannoineet tämän toimenpiteen mukaisesti. Tällöin kesannointimaksuksi vahvistetaan 40 ecua tonnia kohti siltä osalta, joka ylittää peltokasveille varatun alan, jolle hyvitysmaksua haetaan. Tässä yhteydessä 2 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua erityistä kesannointia pidetään peltokasveille varattuna alana, jolle hyvitysmaksua haetaan. Tämä mahdollisuus on myös avoinna tuottajille, joiden kesannointivelvollisuus on päättynyt syyskuussa 1993 ja jotka ovat tulevia sääntöjä koskevan epävarmuuden takia saattaneet uudelleen viljeltäväksi nämä alueet vuoden 1994 satoa varten. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin olla käyttämättä tätä mahdollisuutta samoista syistä, joita on tarkoitettu ensimmäisessä alakohdassa.

7. Tuottaja voi siirtää kesannointivelvollisuuden toiselle tuottajalle samassa jäsenvaltiossa:

— jos kansallisen ympäristösääntelyn seurauksena tiettyjä näistä peltoaloista kesannoivan tuottajan on vähennettävä karjaansa. Jäsenvaltio voi vaatia, että tällaiset siirrot pysyvät 2 artiklan 2 kohdan mukaisen alueen sisäpuolella,

— jäsenvaltion ennakolta komissiolle esittämän suunnitelman mukaisesti, jossa varmistetaan, ettei se vaikuta kesannointijärjestelmän tehokkuuteen. Tämän suunnitelman mukainen siirto on joko rajoitettava enintään 20 kilometrin säteelle, tai se on tehtävä erityisen alueen sisäpuolella, jossa täytetään erityiset ympäristöperusteet. Edellä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun kesannointiosuuteen lisätään 5 prosenttia. Asetuksessa (ETY) N:o 1541/93

tarkoitetuissa tapauksissa tämä lisäys kuitenkin rajataan kolmeen prosenttiin.

Jäsenvaltio voi päättää olla soveltamatta tässä luetelmakohdassa säädettyä järjestelmää.

Jos siirto tehdään muuhun satoalueeseen, kesannoitavaa alaa on tarkistettava sen mukaisesti.

Kesannointivelvoitteensa siirtävän tuottajan oikeus korvaukseen riippuu siitä, toteuttaako tuottaja, jolle velvoite on siirretty, velvoitteen kokonaisuudessaan.

Siirrettyihin velvoitteisiin sovelletaan sääntöjä, joita sovelletaan tilaan, jossa kesannointi todella tehdään."

8) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"*9 artikla*

Hyvitysmaksua ja kesannointi-ilmoituksia koskevia hakemuksia ei voida esittää sellaisista alueista, jotka olivat 31 päivänä joulukuuta 1991 monivuotisena laitumena, monivuotisessa viljelyksessä, metsinä tai muussa kuin maatalouskäytössä.

Jäsenvaltiot voivat poiketa määritettävin edellytyksin ensimmäisestä kohdasta tiettyjen erityistilanteiden huomioon ottamiseksi, erityisesti rakenneuudistusohjelmiin kuuluvien alojen osalta tai liitteessä I tarkoitettujen kasvien kanssa yleensä vuorottelevia monivuotisia peltokasveja koskevien alojen osalta. Tässä tapauksessa jäsenvaltiot toteuttavat aiheellisia toimenpiteitä sen välttämiseksi, että tällaisten poikkeusten soveltaminen johtaisi korvaukseen oikeutetun maatalousalan merkittävään lisäykseen. Näissä toimenpiteissä voidaan säätää erityisesti mahdollisuudesta pitää aiemmin korvaukseen oikeutettuja alueita korvaukseen oikeuttamattomina, korvauksen piiriin tulleiden muiden alueiden asemesta.

Jäsenvaltiot voivat myös poiketa ensimmäisestä kohdasta ottaakseen huomioon johonkin julkisen intervention muotoon liittyvät tietyt erityistilanteet, jos tämä interventio johtaa siihen, että maanviljelijä normaalia maanviljelytoimintaansa jatkaakseen viljelee alueita, joita on aiemmin pidetty tukeen oikeuttamattomina, ja jos kyseinen interventio tarkoittaa, että aiemmin tukeen oikeutetut alueet eivät enää ole siihen oikeutettuja ja että tukeen oikeutettujen alueiden kokonaismäärä ei nouse merkittävästi.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi tietyissä kahteen edeltävään kohtaan kuulumattomissa tapauksissa poiketa ensimmäisestä kohdasta, jos ne todistavat komissiolle jätetyssä suunnitelmassa, että tukeen oikeutettujen alueiden kokonaismäärä pysyy muuttumattomana."

9) Korvataan 12 artiklan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

"— ne, jotka koskevat perusalojen ja kasteltujen viljelmien ylärajojen vahvistamista ja hallintoa sekä ne, jotka koskevat 2 artiklan 4 kohdan soveltamista."

10) Korvataan 12 artiklan kolmas luetelmakohta seuraavasti:

"— ne, jotka koskevat tasaustukien määrän määritystä ja maksamista; näissä säännöissä säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta asettaa peltokasvien erityistukien myöntämisen edellytykseksi varmennettujen siementen käyttö, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 artiklan 1 kohdan säännösten soveltamista."

11) Korvataan 12 artiklan viides luetelmakohta seuraavasti:

"— ne, jotka koskevat kelpoisuusedellytyksiä durumvehnän lisäosaan; näissä säännöissä säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta asettaa 4 artiklan 3 kohdassa säädetyn lisäosan myöntämisen edellytykseksi varmennettujen siementen käyttö."

12) Korvataan 12 artiklan kahdeksas luetelmakohta seuraavasti:

"— ne, jotka koskevat kesannointia; näissä säännöissä määritellään erityisesti muut kesannointimuodot kuin vuorokesannointi, vuosittainen vähimmäiskesannointiaika ja ympäristön hyväksi toteutettavat toimenpiteet ja toimenpiteet alueiden vahvistamiseksi, joissa tietyistä ilmastollisista syistä nämä toimenpiteet voidaan korvata muilla paremmin soveltuvilla toimenpiteillä; lisäksi näissä säännöissä vahvistetaan edellytykset:

— kesannoinnin siirrosta,

— kesannoinnin suorittamisesta tilalla, joka sijaitsee useilla tuotantoalueilla, sekä mahdollisista poikkeuksista, jotka voivat osoittautua tarpeellisiksi mahdollisuuden antamiseksi tuottajille niin sanottujen "secano" ja "regadio" -tuotantoalueiden osalta suorittaa "regadio" -alueeseen liittyvä kesannointivelvoite kokonaan tai osittain "secano"-alueella,

ottaen huomioon satoerot."

13) Korvataan 12 artiklan yhdeksäs luetelmakohta seuraavasti:

"— ne, jotka koskevat sääntöjä:

— 7 artiklan 4 kohdan soveltamisesta; näissä edellytyksissä voidaan säätää tuotteiden viljelystä ilman korvausta,

— 9 artiklan soveltamisesta; näissä edellytyksissä määritellään olosuhteet, joissa tämän artiklan poikkeukset voidaan hyväksyä, ja jäsenvaltioiden velvollisuus esittää suunnitellut toimenpiteet komissiolle hyväksymistä varten. Nämä poikkeukset voivat koskea uusien Saksan osavaltioiden ("Länder") tiettyjä rakenneuudistuksia, jotka käsittävät 2 500 hehtaaria, joilla viljellään peltokasveja vuosien 1993/1994 satoa varten."

2 artikla

Jos erityiset toimenpiteet ovat tarpeen helpottamaan siirtymistä voimassaolevasta järjestelmästä tällä asetuksella vahvistettuun järjestelmään, toimenpiteet toteutetaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan markkinointivuodesta 1994/1995 alkaen. Kesannointiin liittyvien säännösten osalta sitä sovelletaan heti tätä markkinointivuotta varten suoritettuun kesannointiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä tammikuuta 1994.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. MORATIS